

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.825 van 24 mei 2016
in de zaak A. 214.619/XIV-36.162**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 destaatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
 Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
 Asiel en Migratie
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carmenta Decordier
 kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
 Harlekijnstraat 9

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Freddy Landuyt
kantoor houdend te 8730 Beernem
Bloemendalestraat 147
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 24 december 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 133.485 van 20 november 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11.070 van 2 februari 2015.

Verweerster heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 januari 2016.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Renaat Van De Sijpe, die *loco* advocaat Freddy Landuyt verschijnt voor verweerster, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verweerster dient op 8 mei 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). De

staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart die aanvraag met een beslissing van 20 juni 2014 niet-ontvankelijk.

Op 29 juli 2014 stelt verweester tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de voornoemde beslissing met een arrest van 20 november 2014. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een enig middel, dat zij in de memorie van wederantwoord herhaalt, de schending op van de artikelen 9ter 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet, van “het beginsel van de bewijskracht van stukken overeenkomstig de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek” en van de zorgvuldigheidsplicht.

De verzoekende partij richt zich tegen het oordeel in het bestreden arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan nagaan of een kopie van huidige verweersters paspoort al dan niet bij de aanvraag om machtiging tot verblijf was gevoegd, dat blijkens het administratief dossier twee stukken werden weggehaald uit de map “medische documenten 9ter” doch dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan opmaken of dit slaat op het standaard medisch getuigschrift of dat nog een ander stuk werd weggehaald, mogelijk een kopie van verweersters paspoort.

De verzoekende partij voert aan dat in de aanvankelijk bestreden beslissing werd vastgesteld dat geen identiteitsdocument bij de aanvraag was

gevoegd zodat die aanvraag op grond van artikel 9ter, § 2 en § 3, 2°, van de vreemdelingenwet terecht niet-ontvankelijk werd verklaard. Zij merkt op dat de map waaruit twee stukken zijn weggehaald en waarnaar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwijst, als opschrift draagt “medische stukken die beveiligd worden door de Dienst Humanitaire Regularisaties”. Die beveiligde map heeft uitsluitend betrekking op medische stukken en een identiteitsdocument van verweerster kan uiteraard niet worden aangemerkt als een medisch stuk. Er was volgens de verzoekende partij dus geen enkele reden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om te veronderstellen dat “mogelijks de kopie van het paspoort” samen met het medisch getuigschrift zou zijn weggemaakt. Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen louter op grond van deze laatste hypothese geen bewijswaarde gehecht aan de door de verzoekende partij opgestelde synthesesnota van 20 juni 2014 waarin wordt vermeld: “ID/PP: Niet OK: geen lopende AP en bij aanvraag geen documenten die identiteit bewijzen”. Volgens de verzoekende partij heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bewijskracht van de door een bevoegd medewerker van de dienst Vreemdelingenzaken ondertekende synthesesnota miskend door in strijd met de ondubbelzinnige inhoud ervan te oordelen dat dit document geen afdoende duidelijkheid zou verschaffen.

De verzoekende partij vervolgt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook de draagwijdte van het zorgvuldigheidsbeginsel heeft miskend vermits de gemachtigde ambtenaar op grond van de stukken van het administratief dossier wel degelijk vermocht te oordelen dat geen identiteitsdocument werd neergelegd, nadat op geheel zorgvuldige wijze in een synthesesnota was vastgesteld dat de aanvraag niet was vergezeld van een paspoort.

Tot slot laat de verzoekende partij gelden dat huidige verweerster in haar verzoekschrift tot nietigverklaring voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts verwees naar de inventaris bij haar aanvraag maar geen kritiek uitte op de inhoud van de synthesesnota noch een bedenking uitte over het feit dat de kopie van haar paspoort mogelijk samen met de medische

stukken zou zijn beveiligd door de dienst Humanitaire Regularisaties. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moest zich volgens de verzoekende partij beperken tot een toetsing van de bestreden beslissing aan de kritiek van huidige verweerster en hij heeft dan ook zijn annulatiebevoegdheid overschreden.

Beoordeling

5. Met de aanvankelijk bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van huidige verweerster van 8 mei 2014 niet-ontvankelijk verklaard omdat die aanvraag geen identiteitsdocument bevat noch een vraag tot vrijstelling van die verplichting.

In het bestreden arrest wordt overwogen dat op de voornoemde aanvraag in de inventaris der stukken staat vermeld “2. Paspoort verzoeker” en dat zich in het administratief dossier een niet-gedateerde kopie van verweersters paspoort bevindt waarvan het echter onmogelijk is na te gaan of die kopie al dan niet werd neergelegd bij de aanvraag van 8 mei 2014. Volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt immers uit het administratief dossier dat de dienst Humanitaire Regularisaties op 9 mei 2014 twee stukken heeft weggehaald en zit in de map “medische documenten 9ter” enkel het bij de aanvraag gevoegde standaard medisch getuigschrift. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overweegt dat uit de vermelding “aantal weggehaalde stukken: 2” niet kan worden opgemaakt of daarmee het standaard medisch getuigschrift wordt bedoeld of nog een ander stuk, mogelijk de kopie van het paspoort. Dat op de synthesesnota van de huidige verzoekende partij in het administratief dossier staat vermeld “ID/PP: niet OK/ geen lopende AP en bij aanvraag geen documenten” laat daarom volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toe te besluiten dat geen paspoort bij de aanvraag van 8 mei 2014 was gevoegd.

6. Het zorgvuldigheidsbeginsel is als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het

bestreden arrest. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat de draagwijdte van dat beginsel met het bestreden arrest zou zijn geschonden, betwist zij in wezen de vaststelling dat het bestuur bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing onzorgvuldig heeft gehandeld. Deze kritiek heeft betrekking op de grond van de zaak en vergt een feitelijk onderzoek.

Met het argument dat de beveiliging door de dienst Humanitaire Regularisaties uitsluitend betrekking heeft op medische stukken en dat er dus geen reden was om te veronderstellen dat mogelijk de kopie van verweersters paspoort was weggehaald, vraagt de verzoekende partij in wezen opnieuw te onderzoeken welke stukken bij de aanvraag waren gevoegd en in welke map deze zich al dan niet konden bevinden. Ook met deze kritiek vraagt de verzoekende partij een nieuwe beoordeling van de feiten.

De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

7. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft vastgesteld dat de inventaris van verweersters aanvraag van 8 mei 2014 onder meer haar paspoort vermeldde, dat op 9 mei 2014 twee stukken uit verweerstersmap werden gehaald en dat de synthesenota van de verzoekende partij van 14 mei 2014 vermeldt dat zich geen identiteitsdocumenten bij verweersters aanvraag bevinden.

In het licht van die chronologie geeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen betekenis aan de synthesenota die in strijd is met de inhoud ervan. Er wordt in het bestreden arrest niet ontkend dat zich op 14 mei 2014 geen kopie van verweersters paspoort in het dossier bevond, er wordt enkel gesteld dat dit te wijten kan zijn aan het feit dat op 9 mei 2014 twee stukken uit het dossier werden gehaald, waaronder volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mogelijk ook verweersters paspoort.

De verzoekende partij toont derhalve geen schending aan van het beginsel van de bewijskracht van stukken, samen met de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het burgerlijk wetboek.

Het enige middel is in die mate ongegrond.

8. Huidige verweerster heeft in het verzoekschrift tot nietigverklaring voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd dat de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing onjuist is en dat de inventaris van de stukken bij de aanvraag wel degelijk haar paspoort vermeldt. Volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verweerster met die inhoudelijke kritiek een schending van de materiële motiveringsplicht opgeworpen.

In antwoord daarop vermocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole als annulatierechter nagaan of het bestuur voor het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het diecorrect heeft beoordeeld en of het op grond daarvan binnen de perken van deredelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen. Door na te gaan of het bestuur zich wat betreft de beslissing dat geen paspoort was gevoegd bij verweersters aanvraag om machtiging tot verblijf van 8 mei 2014, op de juiste feitelijke gegevens heeft gesteund om tot die beslissing te komen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn in artikel 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet bepaalde annulatiebevoegdheid niet overschreden.

Het enige middel is in die mate ongegrond.

9. De verzoekende partij voert geen andere kritiek dan de voorgaande aan. Zij toont derhalve geen schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het enige middel is ook in die mate ongegrond.

10. Het enige middel kan niet tot cassatie leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,

kamervoorzitter,

Carlo Adams,

staatsraad,

Kaat Leus,

staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques